

მდგომარეობას, რომ არჩევნების დროს
დასად იყოფიან, ერთი პირზედ
არა ღებან. მინამ საქმე საქმეზედ მი-
ვა, ჰყვიარან, ფაქი-ფაქიან, რომ
როგონა მზისგან და თავი აიხრინა,
მაგრამ როცა არჩევნებზე მიდგება, იგი-
ყვემ ქალაქის ინტერესებს. ესეა
მაინი მომდენდნ გონზედ, მიიღონ სა-
ხეში ქალაქის აწინდელი ყოფა ცხოვ-
რება და ისე მოიქცნენ, როგორც უფ-
რო საშუალობანია იქნება ქალაქის
ინტერესებისათვის, იმედია, ჩვენს ჩრე-
ვას გარის ამპირაციები საწყენად
არ მიიღებენ და კარგად დაუჭრდ-
ებიან, ვის მისცენ თითონი კნქი და
ვინ ვაშვიან.

ახლა წერილ-წერილი ამბები ჩამო-
ვფლოთ, რომელიც ამ გახაზუბლის
პირზედ მიხდა ჩვენს ქალაქში: ამ გა-
ხაზუბლის პირზედ ჯერ იმინა თავი
სახელის მტერებმა და ქურდობამ.
გაიგულებენ თუ არა სახელად პატ-
რონს, მაშინვე ხელდახელ შეცვივიან
და, რაც ხელს მიხვდებოდა, მიაქე-
პაქდის შეუღამისას ქურდობდნენ, ეს-
ლა ნირი იცეკლეს და რვა-ცხრა
სათზედ სტეპის სახლებსა და მიაქე-
პაქეულეობდა. ამ თითის 19-ის ათს
აიუყუტეს გარის სასულიერო
სასწავლებლის ოსტატის ა. თ—ის
სახლი და გაიტანეს ვერცხული ათის
თუნისა. პოლიციამ იმ დამსვედ მიი-
ლო ყოველი ღონე, მაგრამ ნამდ-
ვი ქურდი ვერ აღმოაჩინა. მეორე
დღეს ერთს ქირებს დედაკაცს გაუტე-
რეს სახლი რვა-ცხრა საათზედ და აქე-
დამაც სხვა და-სხვა აიუყუტებდა გი-
ტანეს, ოღონდ-კი გაიტანა და პოე-
დას ვინ დადეს, გაიარეს შეადგენ
კარგს ღამას თეთრს ქალადღედ და
მისცემენ ჩაილულის წყალს. მაშ რა
ჰქანა? თუ-ე ქურდი არ გამოჩ-
ნდება?..

თუცა ამ თითის 24-ს ივერიის*
ნომერში იყო-დაბეჭდილი ზნ ალ.
შაშველიძის შესახებ ამბები, მაგრამ
უნდა დისკვა ორიოდ სიტყვა, თუ რამ
გამოიწევა ანეთი სისხლის დგრა. ზნი
შაშველიძე მოუწავდა უღდა თ. კ.
ამილახვარს ოთარშვილსა დათბო-
ვის. შ—ი რაღაზედცა გადაეცაღ-
ეფინდელს ბატონს თ. ა—ს და სადა-
ც.

რი ამხანაგობა, მით უფრო მეტი ძა-
ლა აქვს, მით უფრო მხნე კაცებსა
პოპოლბას მომხრეთ, მით უფრო
მეტს ეკლას სტავეებს ცხოვრებაში
და თეთი ამხანაგობა უფრო გული-
ანია, მომხრენი ერთმანეთისთვის თავს
არა შოგავენ, ერთი მეორესა ჰმე-
ვლის, ჰპატირობს.

ჩვენში ბევრი სხვადა-სხვა ამხანა-
გობა დაარსებულია საკეთილო განზ-
რახებით, მაგრამ თავი-კი ვერ გაუტე-
ვია. მაგალითად, ყოველი არა ერთი
ამხანაგობა ავერ თუნდა ქურდი-ღა-
ზეთების საქმეში, ავტო თეატროს,
წერა-კითხვის საზოგადოებათ, დემო-
კრატია და სხვანი, დასაწყისში ამხანა-
გეი აბოლოგებულინ ყოფილან მრავ-
ალის აღმოფრთხიანის სწოთი, ყვე-
ლას მძღოდ ჩაუკიდნათ ხელი ხელს
და შესდარბან ქვეყნის სამსახურს
მაგრამ არ გაუღლია რამდენსამე ხანს,
რომ ამხანაგობაში ატეხილა ერთი და-
ვიდარაბა, დარღუბა, ერთმანეთის
მტრობა, მრავალი სისადადე და
უპოთიეთის კომპობინ ან სულ და-
ულუწინათ საქმე, ან ერთიან შეუსუ-
ბეობით.

თითი ორიოდა კაცს ალმოჩე-

კი მოასწრობდა ა—ს, სისხლს უშრობ-
და, შ—ი დაღუგა მოუწავდა თ. ა—ს
მონახერებს, თ. წერიტელს, რომელ-
საც კანონით დარის ნახუარა კ—ს
მასულობა. აქაც შემთხვევა მიეცათ
ერთმანეთთან შეტყეებისა.

ზოგიერთ თავად-აზნაურთაგანიც
გადავიდნენ ზნ შ—ს; თეთი შაშ-
ველიოვი არავის არ უფარდებოდა,
კრიკაში უღდა ვეკლას და არას თო-
მობდა. მოასწრობდნენ პირველნი,
სცემდნენ, მოასწრობდა შ—ი ვისმეს
ცალკე, სცემე ქალაქს და ვამუ-
ფავდა. თ. კ. ა—ს ჰყავს მისწული,
რომელსაც მოუწავაპეკუნად უყენია
ზნი ანტონ თავზარაშვილი. ამ თ—
შვილს ჰყავს შვილი. აი ამ შვილის
დაუტედა ჯერ შარშან ზნ შ—ი და
კეტით იმდენი სცება, რომ უსულოდ
წვიღეს სახლი. მაშინ ეს ყმაწვილი
სწავლობდა სამაქალაქო სასწავლე-
ბელოში, მამას და მის ბატონებს რომ
ვერას აკლებდა, ბეჭუზედ ყრდობ-
და ჯავრისა და გულს ბუზხას. წელ-
საც, ამ თითის 21-ს, როგორც ივე-
რიისში* იყო დაბეჭდილი, მოასწო-
რა შ—მა გარის მოპირიგებელ სასამარ-
თლის ახლოს საკრებულო ოცკლესის
წინ, დაჭრა ჯოხი თავში და კიბრი-
ვით გაავროს, მისგან წაქცეულნი
ზედ დაბეჭდნენ კეტით. თუცა ცო-
ტად მოკნობილებულმა ი. თავზარა-
შვილმა ხანჯალს გაიყოლია ხელი, მა-
გრამ თურმე ძალა აღარა ჰქონდა და
აღარც გაუშვეს, შ—ი გამაზრდებულნი
წვიღდა სასამართლოსაკენ და მისხლი-
წვიღ იქიდად გამაზრდებულს. ეს ამბა-
ვი და იმისი ქალი მეგრმა ნახა და
გაიგონა. დაჩქიქებდა თ—მა, რო-
მელმაც შარშან გაათავა გარის სა-
საქალაქო სასწავლებელში კურსის
(და არა წელს, როგორც ივერიის*
მოამბე ამბობს), მიჰმართა ბოქალს
დაფირობეს, მაგრამ ამან, როგორც
ამბობენ, უყარდასად გამოსტეგრა,
ე. ი. დაუშტალია და გამაზრდა;
მიმართა აგრეთვე შარის სამართე-
ლოსაკენ (ამე ამბობენ და რამდენ-
ადა მართლად, ევლარ ვითომე)
აქაც უფრო მიიღო და მაშინ მოპირ-
ებულ-მოსამართლესთან ავიდა; აქ
კაცდელირიაში, იყო ზნი შაშველი-
ძის, როცა მოსამართლე ნახა და გა-

მობრუნდა, გასაველ კარებთან უც-
ბად მობრუნდებდა თ—ი და იძროს
ხანჯალს. შ—ი მორთავს სახარულს
ბილიკს; თ—ი დასცემს ხანჯალს
პირკალში და იქით გასავედებს შ—
ი ორგე ხელებით დაუტყვს ხანჯალს;
თ—ი შიგ ატრიალებს, ასე რომ
ხანჯალს წვერი ძაბულზე ტარებით
მაჯკულიყოფა. შ—ი მძიმედ არის
დაჭრილი, სისხლი ძლიერ შესწყე-
ტეს. ამბობენ, რომ თუ გადაჩა
ამ ქრილობას; დაკოტლებოდა
როგორც თ—ი, ისე შ—ი არიან
მსხვერპლნი კლიაუნიკობისა, მო-
უსყებლობისა და დაუნდობლობისა.
დღეს ყველა იმას ღამაზარაკოს, რომ
აწულის კოკა წაუღებდენ დაუღე-
ბათა.

ამ საშუალოდ ამავს სასიამოვნო
გვათავებ. დაბა ცინვალში ავერ
ორი წელიწადია, რაც ამართეს ტე-
ლეგრაფის კანტორა და საფოსტო ნა-
ნილი-კი დარჩა. ამ დღეებში მოვიდა
წინფილდემისათვის სასიამოვნო ამ-
ბავი, რომ საფოსტო განყოფილება
გაიმართებოდა. საჭირო ნივთები უკვე
მიიღეს და ამ დღეებში დაიწყეს ფოს-
ტის სიარულს. რამდენი წერილები,
გახვებები იკარგებოდა უფოსტობის
გამო, დღემდეკი მორჩებიან ყველ-
ნი ყვედრებას.

◆◆◆
პასუხი ზნ სილ. ს. შამაქს

(შედეგად)

„მიდას“ არ ითქმის მერცხალზედა,
განაგრძობს ზნი სილ. ხუნდაც; რა-
ტომ არ ითქმის? (უთუოდ ასე უნდა).
თუ კაცზედ ითქმის: ეს და ეს კაცი
აქედ გახდა და ექიმთან ბიჭი აფრ-
იანო, რატომ მერცხალზედ არ ით-
ქმის: „მიდას“.

„მირიანმა, საქართველოს მეფემ“
მაგალითებში ორჯერ არის ნახვარი.
ზნ სილ. უნდაქდეს ეს არ მისწონს,
რადგან „ამგვარი მონაწირობა უაყუ-
ღას და უკუდასთავს მისი უსწრეადა“.
ჩვენ გგონია, რომ შეიძლება, თუ
კი სხვადა-სხვა შემთხვევაში ნახვარი
და ერთად არ არის ეს მაგალითები.
ჩვენ სახელმძღვანელოშიაც ჯერ პირ-
* იხ. „ივერია“, № 42.

სამა-ოთხი ამხანაგი დააკლდათ, ან
დენაკათ, მათს ადგილზე ფოტლავ
სხვებს ჩაყენებენ და ასე წლით-
წლით ერთმანეთის დახმარებით
მიჰყავთ თვინათი საქმე ქვეყნის გა-
ლატკებისა.
მათს გამაზრდებს წინ თითქმის
არავინ ვადაზლობებია. მსხვერპლი მათ-
ის გამაზრდებისა ღება ვულ-ნელ-
დაკრებულად, დაუღია დაბა და შეკუ-
რებს ცას, თითქო ექიმად ჩამოუტე-
ვებოდა და კარგული ქანობა დაღეს
შენს ხარ მსხვერპლი ყჩაღების თვე-
გასულობისა, მე გიყურებ და მებრა-
ლები, მეტი არაფერი, ხელ მე ჩა-
დაზღუბი შენს ღღეში და ახო
დაზღუბე ყურებებს, შეგებრადღებ და...
კიდევ მეტი არაფერი. დღესღამე
ერთი და აზრადაც არ მოგვივა, რომ
ჩვენს დაზარალებულთა თვლის დახამ-
აგებზედ გააქურბას ყველა ბოროტ ამ-
ხანაგობას, ამიტომ რომ ჩვენ ათასნი
ერთად და ისინი ათნი არ არიან, მა-
გრამ აზრს თავი უნდა და თავში კი-
დედ ქვედა საჭირო, როდემდე არ-
თავია და არც კუვი, ვერც აზრი მო-
ციოდებს საღმე ფესსა, დაგსხდებ-
და ბინას გაიკეთებს ყჩაღების წრეში.

◆◆◆
რს კოთხს გვეჭკას სახისა,
გერეცა მოგვეჭკას.

სწორეთ საარყო გამაზრდება დას-
ჩემდით ქურდებისა და ავაზაკების ამ-
ხანაგობას არა თუ საღმე-ფიარდნილს
კურსებში, არამედ თეთი ტული-
სის მიდამოებში ერთი ამხანაგი შეა-
თვალდებინებს რამდენ საკბოლ საქო-
ნელს, ორი-სანი ამხანაგი ყჩაღულად
დადგება, ოთხი-სული დაესმის თავს
და მიუღოს საყაილო ბინჯან, სხვები
აქედამ გაეჭრებიან სხვა ქვეყნებში
და მოგებას ყველანი მძღოდ იყო-
ფენ. თუ ამხანაგი დაუზინდით, მის
სახლობას თითონა ჰპატირობდენ, თუ

ველ მაგალითში მოყვანილი და შე-
მდე მეტყვე მაგალითში, სხვადა-
სხვა შემთხვევაში.
ან როგორ შეიძლება ამ გავით მსა-
რება, უნდა ვისმართო: გასტეგ მე-
ფისა, თანამეფისა.
თქვე რომ ვახანგის ისტორიას
მოუთხოვდეთ—ვახანგის და დამარ-
ცხა სასარგებლოდა და ამ დროს უტო-
კაცი შემოგვესწროს, რას ვტყვი ამ
კითხვაზედ: რომელმა ვახანგმა? არ
ეტყვი, მევემ?

მაშ მიმატება ყოველი ჩვენი ენა-
შიაც და რატომ თავისი სახელი არ
უნდა დეარქეთ? ჩვენ გგონია, რომ
თუ რომელიმე ვახანგ არის მხე-
ლობის რამ ნაწილი, სახელი უნდა
ჰქონდეს. ეს სახელი ჩვენ ამ გვარად
გამოხატებთ; იქნება სხვა კიდევ უფო
გამოხატება, მაგრამ უარყოფა მისი არ
შეიძლება. თქვენ სახელი იმა-
გვათ, რომ არავინ ვახანგის (და არც
უფარა-(-)-ია ავერ ვისმეო), ვე რა
სახელია? რაც ჩვენ მამა-პაპას სა-
მარია, ნურც ჩვენ ვისმარებთ? რაც
ჩვენ მამა-პაპას არ სჯობია, ნურც
ჩვენ გვეკიდინება? ასე ბრძანებთ,
გვინებთ, არა?

იმდენი იზრომეს, იღვეწეწე ნუნა წინა-
პრებმა და მინც ჩვენი ენა ევროპულ
ენისათვის ვერ ამოუყვებოდათ გვერდში
და, თუ თქვენს ლოლიკას მიყვებით,
სიზრდად არა და რჩება ჩვენი სა-
ხელწველი მომავალში.

„სიტყვის ტყუილის მიუთლ-წე-
რა“ თვალსა და ყურის მართულებას,
თუცა ამაში ზნი არ. ქეთათელავე
არ არის დამაზრდე. — ეგ ივერიამ,
გაღვიშაქმა (იქვე წიგნშითს იხილ-
მალაქაქა).“ ამის გამო ზნი სილ-
წვიღდეთ ვითომდა ფოლოლოგიურს
გამოკლევას შეუდეს, მაგრამ ვი-
თის და რისთვის? არ ვიცი.

ნება თქვენია და ჩვენ სწორედ მო-
გახსენოთ, ვერ შევეცდებით იმ სახელს,
რომელიც ჩვენ მამა-პაპას ერთხელ
დაურქვეთა ტელიისთვის. რომ
გინდადეს, ნებაც არ ვაქვს წნეობა-
თი. მართალია, ზოგიერთი ცრუ პატ-
როიტები თირაღუთს თრქლს ცხანას,
ასედაცის დასას, ტყუილის თვისს,
არ ასე უნდა და თ. ს. მაგრამ

ამხანაგობის მაგერ ჩვე ამდგარ-
ვართ და ხან ვის ველოვებით შეე-
ლას და ხან ვის, თუცა ათისს მა-
გალითი აქამედ უნდა გვესწავლა,
რომ ჩვენშითა და ღრცეთი ჩვენ ვე-
სად ვერას ვახდით და ვერცა რას
ვახდებდით; ვიღრე საკუთარის მხე-
ობით არ ავლაგავით მად აშლილებს.

ამასობაში ყჩაღები და აკაცები
უფრო ხელაწინებთან, უფრო ძრი-
ვლის ამხანაგობას ადგენენ და უფრო
უტანაურის ოინებით გვიკლემბენ. ავე-
რა თინათის მაზრაში თურმე ისეთი
ამხანაგობა შემდგარა და ისეთს ამ-
ბებსა სხადის, რომ სწორეთ ლეკო-
ბას მოგავინებთ.
თინათის მაზრაში ვახლეთ სოფე-
ლი მარანი. ამ სოფლიდამ იმ დღეს
ჩვენ დავმევეთ ამხანაგის ამხა-
ნაგობის ქველობას, ამხანაგი იმდენად
საყურადღებოა, რომ ჩვენს მითხ-
ველს ექსიმება. მარანის ამხანაგო-
ბას შეადგენს შედირაჟე კაცი და
მერე როგორც კაცები! ისეთი სახე
ლოლიკანი კაცები, რომლებიც იტრობს
თურმე არა მარტო თინათის საზო-
გადობას, არამედ თითქმის მიელი
კანეთი და მისი მოხელეობა, მარა-

ველს ეს სახელები ვიწყებდა, ინტე-
ლიცეცა მოვალეა აღუდგინოს ნამ-
დელი სახელები, თანემ გვერქუბ-
ნით, თუ ერთს სახელისა აღვიღებ-
გეოგრაფიული სახელები, რომელ-
თანაც სისხლით და ღვიღით თანე შე-
დელია, დაიწყება,—ეს ერთი იმ მო-
ვალესთანავე იქნება, რომელსაც
დასდენ ბევი- quasi დიბერალისტ
ჰქადაგებენ ჩვენ კი, სწორედ მოგას
სენით, ჩვენს მამა-პაპას ვერ გარდა-
ნათლავთ და სხვა სახელებს ვერ და-
ვარქმევთ, რა ექნათ! ცოდელინი
ვართ ამაში

ერთი გვაკვირებს, რატომ „ეთი-
მოლოგია არ გარდანათლა ეთიმო-
ლოგია“, თუ „სინტაქსის“ სინტაქ-
სად გასაწორა. ჩვენი კი გგონია, რომ
ეთიმოლოგია უნდა, მაგრამ მოხდა
ეთი. რომ ეტიმოლოგია შეგვეზარა
წინში.
არ. ქეთათელავე
(შედეგად იქნება)

უცხოეთი

ინგლისი პარლამენტი დაამარცხა
„Times“-ი და მით დიდდ შე-
არცხენა და თავი მოსკრა არა მარ-
ტო ამ დიდის გახუთის მეთაურებს,
არამედ კონსერვატორის დასაც,
რომელიც თანაურან ბდა გახუთის
და მოწადინებელი იყო, რომ „Ti-
mes“-ს გამაზრდენ და შეეშუსრა ირ-
ლანდილების მოთავე, გლსტონის
მომხრე პარტიები, ჩვენი დავაო,
სწვრდა „ტამისი“ შარშან ზუზუბულს:
სიკვილი-სიკოცხლის დედა, ან ჩვენს
ვახუთი უნდა იყოს, ან პარნი-
ლი. პასუხის გება დიდი ვიგეო-
თეთ ჩვენცა და პარნილიცა. თუ
ჩვენს ვაგამაზრდეთ, რაშიც დარწმუ-
ნებულიცა ვართ, პარნილი შევიტყვა
პასუხის-მგებელი. ხილო თუ პარ-
ნილია გავჯობა, ჩვენ მეტი აღარა
დაიჩრება რა, უნდა გეკრეთ დედა-
მარის ზურადიან, თუცა ასი წლი-
წაღია, რაც ვარსებობთ და ვრც-
ობობ ნამუსიანად“. ახლა პარნილი
გამართლდა და ტამისიც უნდა შეა-
არულოს დაიბრება, ესე იგი სახე-
ლოეინი სიკდილი ირჩობს ნამარხს

ნის ამხანაგობა აუტუქს უტუტარს, იტა-
კებს ქათამს, ინდურს, ბაქს, ცხვარს,
ძროხას, ცუნს, ავეჯს მაგრამ ყვე-
ლს ეს ჩვენთვის ახალი საყვე-არა არის.
ამითანა ტატიობა საყველ-აურო ამ-
ბად ვაგვიხდა ჩვენ აქაც ფილოსო-
ფიურად ჩაკვლებთ ხოლმე თვისა და
ამითანა ამბებზე გულს მოვიკნებთ
ანდავით:

„პოსნი მუნ შეოკაგებანს,
სადგა თავღისი დაინო.
მაგრამ თინათის ან ანაგობას გარ-
და ამისა თინა საზნორი ვაჟსაქობის-
თვის მიუყვია ხელი, რომ გულის მო-
საოხებელ ანდაზას-კი ვეღარხად
იპოვინ ძველთაგან ნანადრევე ანდა
ზებში და ახალს მოგვინებას ზომ
ჩვენი კუვა ევლარ მისწვდება ჯერ
დღინობამდე, მარანის ამხანაგობას
შარშანდღემ დაუწყებია და წელსაც
თამაზედ ასრულებს გოსოსიოქარ-
ბას ტაკეპას. მარტო-ჩელისთვის ძე-
ლია ქალის მოტაცება. ამანალოქს-
კი სოფლებით არ უტარდება. შეა-
თვალდებობს საღმე ქალს, რომელსაც
თვალში ჩინი აქვს, მოიტაცებს, გა-
იყვანს საღმე ტყეში ან ღრეში, ახ-
ლის ნამუსს, ათრცეს აქეთა-იქეთ, მერე

სიკატელის ვაზ. „Standard“-ი მომხრე კონსერვატორებისა და თვით ტანისისკ, მაგრამ ისიც უნდა ითქვას, რომ ტანისისკ სრულიად წაიკარა საქმე და უნდა თავი დაანებოს იმ ბრალდებას, რომელიც თავის თავზე დაჰრწმუნდა. ისე ცხადად დამტკიცდა გავრცელების სიმტკიცე, რომ ბაღში იგი გარკვეულ ველარ მიეკუთვნება, თუმცა დარწმუნებული ვართ გავრცელების წრეწველად სჯობდა თავისი სიმართლე. საქმე ის არის, რომ გავრცელების მეთოდებმა როგორ დაუფერეს ისეთი კაცს, როგორ ენდნენ პიეტას, რომელიც სრულიად სანდობი არა ყოფილა. უნებურება ის არის კიდევ, რომ ეს ამბავი ძალიან გააღვივებს გოლდსტონის და ირონდის დასის წარმომადგენელთა. გავრცელება „Daily News“-ი ამბობს: „ტანისისკ უნდა დავტერო პარნელი და პარნელი-მა-კი შევსტრა ტანისი. ვინც პატრება სცემს თავის თვის, ყველა ზომილი თუ წაიკითხავს წერილებს, რომლებსაც ისე გავრცელებს სწამებს ყოველსავე, რაც-კი უმჯობესია და უკეთესი მოზიბილესი ინგლისში. ამბობენ, ვითომ „ტანისისკ“ შვეიცია სირსტელი და სიკატელისა საზოგადოება გავრცელებისთვის, ჩვენ ასე არა გვგონია. ტანისი წარმომადგენელი როდია მთელის არაგლისის ტერნალი-გავრცელებისა, არა გვგონია, ინგლისში თუნდ ერთმა გავრცელებამ მინც იკადროს ისეთი ხანგრძლივი საქმიანობა, რომელმაც ასეთი-გი მოსკრა ტანისისკი.

წერილი ამბები

უკანასკნელს დროს ამერიკაში უფრო რუსეთადგან და იტალიადგან გადადინს თურმე დასასილებად. ამ ორის სასურველიადაც ერთი ორად უფრო მეტად გადასასილებად თურმე, ვიდრე გერმანიადგან და ირანადგან. მკალი: თურმე, 1887 წ. ამერიკაში გადასასილებად 383,030 კაცი 3,683 იტალიადგან და 32,957 რუსიდან. ჰეშეიქობა, ეს უკანასკნელი რუსებია არ არის, უბრალოდ ანაბ რუსეთის და პარნელი. ირანადგან ამ ორადგან დროს იტალიის გადადინს და იტალიადგან.

ჭკადის პანტონს და ვადებებს ღვინის ანაბარს. სოფელმა იქის ეს საზონელი ავაჯობა, ებრალებმა მსხვერპლი ამ საზონელის ამანაგობისა, ებრალებმა და... მეტი არაფერი. ღვინის ერთის ქალს მოიტაცებენ, ხვალ მეორის დას, ხვალ მესამის საპატარძლოს. ყველანი ერთმანეთს უმსივიან, შესხვიან და ავაჯობებ-კი თანისს არ იშლიან. ამანაგობა რვა კაციის გრევა მიიღოს სოფელს, რადგან სოფელი მხოქვლობის სათითაოდ და არა აქვს ერთი პირი.

ავაჯობებ-მა-კი პირი შეჭკადის, და იწყებს თამბაქოს და აგერა ვასათობა ვარ ქალბატონად მივიღწერ. ვინ იცის, იქნება მალე კაცის ქვამასი შესწევდნენ.

თუ-კი ჩვენი გულ-გახსნილობა და აქედან წარმომადგარი დოკუმენტობა გვიწოდის დასამხანაგებს იმისათვის. ქმეში, სადაც ავაჯობები ძირს ამბობენ ჩვენს კაცობას, ჩვენს ნაშესს, ჩვენს პატარასებს, მოდიოთ თქვენა და იმედ-და იქონიეთ ამანაგობისა რაღაც მწვენილის ადგი-მიცემობაში, რომ არ არის კინტრებმა აღარ მოატყონ არც ზღლის პატარანები და არც მწვენილის მსიყდევლები.

დაიდაც გადასასილებას მსურველთა რიცხვები ამასე თურმე.

ჩვენს მკითხველს უნდა მოესწონებოდნენ, რომ ამერიკაში სავადად დასასილებად ელექტრონის შექმნათა ესკიზიან. ამერიკაში ორს მიეღეს, პარნელის და უესტინგჰაუსის, დეიდა ლანკას და ბასის აქვს სიტყვად, რა ზომის ელექტრონისა უნდა გასწავროთ სავადად დასასილებას. ეს ორივე მწვენილის თან-პარის მტრეველი თავისას გაიხსენს, რომ თან-პარისა უნდა იყოს მკითხველ-განს უთქვამს, რომ დეველით გადგევი-ტრით ჩვენი ბასის, კომისიონეტი გვადოთ ელექტრონის მძალ და ვინც უფრო ჩქარა მოაქვს, დამარცხებულიც არ იქონია.

პარნელი საჭმელებს ვიბარს გავრცელებას და ამ ვიბარს მისწავლებას მიუღობთ თითქმის ყველა ფრანკ-მარკულესს. ვიბარს შედგე მსქეიერს სანადე ქვითაოთ მსარეულებს და მიწველებს ჰევიდათ გავრცელებას წარმომადგენელს და სხვა დამსწრეს ვიბარს დროს.

გამოგონათი სხვადასხვა სახეისა უფთა ხისის მოსაყრებად გენის შექმნათი. ქამდე ეს უფთავს უზარადად იყო გავრცელებად და უკანონობად ჰევი ქსე-ზობა, რადგან ერთის გენისს ჩამდგევიდა სხინად სოფის და ქვეს აჯგუდა, რათა გაუთურებინს თავისა განადგურა, ან გაეშევიანს მოწინააღმდეგე. ამ სხვადასხვა მოგონათი უფთათა-კი მასზე გამართება ამომსწველათვის, თუ ამომსწველად ორის გენისს ერთად სავადად მოაწინად, სხვა უფთის მასზე მოაქვს და გუარ განათავსეულებს, უფთის და-ჭრალით უფთავს იმ დრომდე, ვიდრე უფედაჩა არ შეიტკობენ, ამ უკანონოს სავადად გამო იქმნეს შედგენენ და შედგენ ისე არ განათავსეულებენ ამომსწველს.

ამერიკაში, ამ საოცრებათა ქვეყანაში, ერთს ბასიტანელს ხერათომომ-ღვარს პროტეტი შეუდგენას იმისთანს თატრისა, რომელიც, თუ ვინცობას იტყვებოდა განსად, შეიძლება ელაქსად უსწრაფესად მძალა სქიოს, ჭკობა, და აქ განსაბრძონ წარმოდგენას. სურათ-მოდგენის ამომს, რომ შენობა შექმნის საბრის მსავსეა უნდა იყოს და მისს სწორე იატაკი უნდა ქვინდეს დაგე-უ-

ვინ ამბობს! ახრი ამითანა ამანაგობისა დიდად მოსაწონია, ამიტომ-რომ ეს ჩარჩები ერთი ათად აძვირებენ პატარებს, ერთი ჩარჩი რეულებს პირება ასის მოქალაქის დოკლაპობას. ყველამ ვიცით, რომ ერთს საბაღენ მწვენილში ჩარჩი მისცემს მანათს და ამოიღებს თუმანს. მხალხს და ვაშლის იყიდის თუთის ქვეს შაურად და სამ მანეთს-კი ამოაღებინებს. ეს ყველა კარგად ვიცით და კარგი იქნებოდა, რომ ასეთი შუამდგომელი არა ჰყავნოდ დოკლაპობის და სხალისო ხელიობად გარდიქმინებოდა. ამასთანავე ღარიბი და შუა-თანა მსქელების ხალხი, რომელიც დღეს შერბა ჰურხე იღვავს შიმშილს, ხილითა და მწვენილით აიჭრელებდა სურფას.

ამ მხრით წვენილის ამანაგობის ხარის წუნია არ დავებდა. მხმარებელიც სარაფოში იქნება და მწარმოებელიც. ხოლო ვინა ამას გარდა ცოტად არის სასარგებლო და სარაფანი

და. ცენტრის განქნის დროს განსაკუთრებულად მასწავლოთ მთავარი მძალა აჩქარე და ჰევი დაგეუდა იატაკი იქვე დანდეს. ერთის სიტყვით, ზომის მსავსეა შენობა იატაკზე დასასილებად იქნეს და დაეწევი-კი არაო.

ღებუმა

25 თებერვალი

მოსსსსსი. აქაური ოკლესის სასამართლო ამ ვამად არჩევა საქმეს ნაფიცოს ემეილის ი. მ. გლავალითისას, რომელსაც ერთის აქაურის მემპრულესგან ძალით სდომებია 200,000 მანათის გამოპროცევა და დაშტეპრება, რომ თუ არ მომცემ, გამოგაქვეყნებ შენს ცეკრა სამარცხენო წყრილებსაო.

კომისიამ მოსკოვის სამეურნეო საზოგადოებისას წარუდგინა საზოგადოება მოხსენება, რომელშიც ნათქვამია: ვიშუამდგომლოთ, რომ პურის ტარიფები გათანაბრებულ იქმნას, რადგან ცუდად მოქმედებს სოფლის მეურნეობაზე, და ავრთხივო და არსდეს მთავრობის მიერ ისეთი და წესებულება, რომ შუამდგომლობა გასწავის რეინის გზის საქმეში ხაზინის აქციის პატრონებსა და მწარმოებელთა შორისა, საზოგადოებას ვინ მხმსენება ერთხმად მიიღო.

მან. მეფე მილანი გრაცში სახლ-ს ჰეიდულობა და იქ უნდა დაინიშნდეს დედადგამოდა.

ბელგრადში. მიტროპოლიტს თეოდოსის, რომელმაც განაქარაფრა მეფე მილანი და დედოფალი ნატალია, განაზრავა აქვს უარი სიტქვას მიტროპოლიტობაზე.

პარიში. „Journal officiel“-ში დაბეჭდილია დეკრეტი და ამ დეკრეტით გაუქმებულია ის 1888 წლის იგლისის თითვეში გამოცხადებული დეკრეტი, რომლითაც ჰერკოვს ომპარიის აღკრძალული ჰქონდა საფრანგეთის მიწა-წყალზე ცხოვრება.

მან. „Correspondence de l'Est“-ს ღებუმათ სწერენ სოფილიდან: „აქვს

საქვეწო საქმე, მაგრამ ვინ არის პატრონი? ვის უნდა მიმართოთ თქვენის აზრებითა და პროექტებით? თუ დოკლაპობის მიმართებით, იმით ხომ სიტყვად არ ეცოფეთ მწვენილის ამანაგობა. დოკლაპობის თავის დღემ არ მოუვდა ფიქრად, რომ ხელი მოჰყოლოს რომ რთულ საქმეს რაღაც გამოპრობის გულისთვის. ეტყვიან-ჩარჩები მამასისხლად გრჩევიანო, დოკლაპობა ვინაშეებთ: „მე, თქვე მამამ აღმადგინებოდა, ვინ არა გრჩევიან, რომ ჩარჩებს შეუერთი ხელი. ჩვენ ისეთს ვარსკვლავზე ვართ დაბადებულნი, რომ ყველა ჩვენ უნდა გამოგვიჩვენოს, სხეები სულს გვფრთხობს, ვერა გვიწვევს და ჩარჩის რომ ორის გროვის მწვენილში ცალი ფული გამომატკლავს ხელიდან, რა სათქმელია!“

ეს ისეთი მართალი პასუხია, როგორის მიცემა შეგვერის გულ-გახსნილობა და გულ-მართალს დოკლაპობას. ამ პასუხზე თქვენ მეტი აღარა დაგჭირებიათ, რომ ცივად გამოპროცედდეთ და ისეთებს მიმართოთ, ვინც არ ერიდება, რომ გამოარჩეს ჩარჩებს თავის მემობელს. ასეც მოქ-

ვარეშეის ამბავი, რომ არა თუ მარტო ერთის მიტროპოლიტს, არამედ პრესლიასისა, რუშეიკისა და შუმლის მიტროპოლიტებსაც უფრო უთქვამთ და პრინცი ფერდინანდის დაბადების ღღეს არ უჩირობო. ამას გარდა გრაციის მიტროპოლიტს ალექსანდრეს პარაკლისის ვადალდ იმავე შემთხვევის გამო თავისს სამწიგნლოში მიიღოს სამღვდელთაგანისთვის. ამიტომ მარტო-მხოლოდის მიმხრეთ განიზრახეს ძალით გადებდენენინათ პარაკლის მიტროპოლიტისთვის და ხელით შეურაცხება მიეყენებინათ კიდეც. ხოლო გრაციის მოქალაქეებმა გამოაცხადეს, რომ იხაროთ და იცოდეთ მიტროპოლიტობა და ორის დღეს-ღამის განმავლობაში დარაჯად იღვინებეს კოპოსის სხასხელსთან. პრეფეტრი გადაყენებული თანამდებობადაც. შუმლის სამსაჯულომ განამართლა ნანინისტრალი იკანომოვი, რომელიც სამართალში იყო მიცემული მის მიერ ცხლანდელის მართვის წესისა და სტამბულიყის წინააღმდეგ დაბეჭდილის წიგნაკის გამო.“

26 თებერვალი

პეტერბურგი. კოლინის გუბერნატორი, გენერალი ზონ-ვალი დიონიზ კრესის გუბერნატორად.

ხმა არის, რომ ვითომ ამ სტუდენტებს, რომელნიც შესულია უნივერსიტეტში 1884 წლის წესდების შემდეგ განაზრავა აქეთ დაენგონ სტუდენტობას თავი და ემსხვერპლენ უტრობებით დაიპირიანო. ამის გამო სეროა განათლების სამინისტროს ცირკულარი დაუგზავნა პეტერბურგისა, მოსკოვისა, კიევისა, ყანანისა, ხარკოვისა და ოდესის გუბერნიის სწავლავანათლებლის მზრუნველთათვის და აუხსენია მათთვის, რომ იმით ვარდა, ვინც მოსწენებულნი არიან სახელმწიფო საბჭოს გარდაუყვებლების მე-8 მუხლში, 15 აგვისტოს 1884 წ., და იმით ვარდა კიდევ ვინაც წინადაც (ალექ ნენა-ბრევა მიუღობს სამინისტროსაგან, სხვას არავის ვარეშეს არ დააქერიანთ ეგზამენი ან კანდიდატობისა და ან ნამდვილის სტუდენტობისა უნივერსიტეტშიო.“

„Нов. Врех“-ა ამბობს: იმ ცოცხლან მოთავენი მწვენილის ამანაგობისას.

იმ წინაზე ჩვენ მოვეცეა შემთხვევა და დავესწავრით ამ ამანაგობის მოთავეთა კრებას სათავად-აშნაუროს ბანკის დარბაზში და რომ არ დავესწრებინებო, უფრო მომეტებულს თანავგონობით შეხედვდით ამ საქმეს. წარმოადგინეთ, რომ მწვენილის ამანაგობა საკუთარის მოგებისთვის არსდება თურმე, ათასი თუმანი რომ დავატრალიოთ წლიურად, ეს ფული ჩვენ დავგვიჩვენა და მოგვიგებთ ათას თუმანს კიდევ სხვასაო.

თუ-კი ასეთის სარჩულს დაუდებდა ამანაგობა თავის აზრსა, მაშ რაღაც აცუვად ღვარის ამ საკოვებს კონტრებს ისინიც იმავე აზრით არა ჩარჩობენ ვანა, რომ ერთი-ორი გროში გამოარჩობა ნახონ. ამისთანა ამანაგობა რაღაც ამანაგობა მმართველობა თუ მწარმოებლობა. ეგ არის იგივე ჩარჩობა, იგივე ვაჭრობა და ისიც უწესა პატრონობა, რომელიც წლიურად ან პარაკლისს მართავს იმდენი-ამისთანა სარჩულს ვერ დაჰვარავს მალ-მალადი ფრაზები ქვეყნის სარგებლობისა. მმართველობა ან მწარ-

მისიამ, რომელიც იყო დანიშნული იმისთვის, რომ მოეჭებინათ, რა ღონის-ძიებით უნდა ემეგლოს სოფელად არავის ხდის წარმობისაო, შეიწყნარა ცოტადღვინის ცელოლებით პროექტი ფინანსთა მინისტრისაო.

პარიში. შინანათა საქმეთა მინისტრმა კონსტანსმა, როცა ჰკითხეს, ნება რა საბუთით მიეცა ომალის პრეკოვს სასუბანგეთში დაბრუნებისაო, სიტყვა პასუხად: ეგ ნება-რთე ვინის მართი საპოლიტიკო საქმე-კი არ არის, არამედ საქმეა სამართლიანობისაო. ომალის პრეკოვი იმით-კი არ იქმნა განდევნილი საუზანგეთიდან, რომ ვითომ ტახტის მამიებელი იყო, არამედ იმით-რომ უმართებულო წყრილი მისწრაფა რესპუბლიკას პრეზიდენტს. ამისთვის სამი წლიური დაპროცევა მთავრობის მიერ გარეულად და ესეთი სასჯელი საკმაო უნდა იყოს იმისთვისაო. პალატამ 316 ხმის უმეტესობით წინააღმდეგ 147 შეიწყნარა მთავრობის განკარგულება ომალის პრეკოვის შესახებ.

შეტურბურგის ბირეა, 21 თებერ.

წელი	1885	1886	1887	1888	1889
საქონ-მანათიანი ოქრო	—	—	—	—	7 40
ტამბურის ევონების	—	—	—	—	148 1/4
მანათიანი ვერცხლის ფული	—	—	—	—	1 10
5% პირველის შინაგანის სქინის მომცემი ბილეტი	271	—	—	—	—
—მეორისა	—	—	—	—	251
ტირანოლის ფურცელი	—	—	—	—	—
ტირანოლის ბანკისა	—	—	—	—	—
ქეთაისის ბანკისა	—	—	—	—	—
ტირანოლის სარჩული	—	—	—	—	—
ტირანოლის საზოგადოებისა	—	—	—	—	—

სასაქმუნდარო ცნობანი
ქრისტესი აქედ ჩკამ (1889) წელიწადად, მწვენილს საბჭოს გარდაუყვებლების მე-8 მუხლში, 15 აგვისტოს 1884 წ., და იმით ვარდა კიდევ ვინაც წინადაც (ალექ ნენა-ბრევა მიუღობს სამინისტროსაგან, სხვას არავის ვარეშეს არ დააქერიანთ ეგზამენი ან კანდიდატობისა და ან ნამდვილის სტუდენტობისა უნივერსიტეტშიო.“

1889 წლის ზედ-დაგება—6, თუბერვალი 28 დღისათვის. 28 დღე სამშობაით. დროისა მამობებლობა ამანაგობა მარტო მაშინ არის ღირსი ასეთის სახელისა, როდესაც სრულებით არ ექვს მოგებისა და, თუ მინც-ც და მინც უნდა პროცედებს, ეს უნდა იყოს არა ახი პარაკლისტი, არამედ ერთი, ორი თუ გავიქირა სამი, რომ გაუძღვდეს ხარჯსა და ყოველი მოსალოდნელს შემთხვევას. ამისთანა ამანაგობისთვის ისიც დიდად ძალიან დიდი ღვინის წყალობა იქნება, რომ ჩარჩებს მოაყრე-ინებთ თავიდან და არავისგან აღარ იქნება მათსტუტებული თავის აღბე მიცემობაში.

თუ ქვეყნის სამსახურზე ჰლანა-კობით, მაშინ რა შუაშია ათას თუმანზე ათასის თუმანი მოგება, და თუ ათას თუმანზე მინც-ც და მინც ათასის თუმანს მოგება გინდათ, მაშინ რა შუაშია ქვეყნის სასახურე? აესა თქ და გაი გინდა! სიტყვა კეს გუგორიან!

მაგ საბჭოველზე აშენებული ამანაგობა იქნება მხოლოდ იმავე ჩარჩების ამანაგობა და მეტი არაფერი.

სა და აღმსარებლის ვასილს. კათოლ. წმ. რამანისა. მკვლ. მე-10 რიგზე თივის რუგბასა, 1806 წ. კიკელიძე. მკვლ. რიგი შუა-დღე 12-10. ტყვილისში მწვე ახლისა 6-17, ხადის 6-4. მთავრე 11 დღისა.

ბაზმალაშვილი სერგეი

ნინო 1 თებერვლი 1 მარტამდე. თეთრი შური რუსული 1 ცერ. 5 კაპ. შური 1-ის ხარისხისა. 3 1/2 2 2 თონის წითელი შური 1-ის ხარისხისა. 5 2 3 3 2 3 1/2 ჯვარის შიშის შური დაჯგუფი 1-ის ხარისხისა. 5 მე-2 ხარისხისა. 4 მე-3 — 4 ძირის ხარისხი 1-ის ხარისხისა. 9 2 8 სუვი 16 ცხვრის ხარისხი 1-ის ხარისხისა. 10 დარის ხარისხი 2 9

მინოსკალი ციხლის გემებისა შამს ზღვაში

ბათუმიდან გადის: ხუთშაბათობით ხაშუდუკის 4 საათზე მიჰყვება და სოფარისაიყის და გერში შეიქცევა. შაბათობით საღამოს 8 საათზე შორის გზით (ყვავს ხაშ-სადგურში შუიქცევის). გვირაბით საღამოს, სასაღვრ-გარეთ, სტამბოლამდე მიდის. ბათუმიში მიდის ოდესიდან: სამ-შაბათობით შუა-ღამისას შორის გზით. შარსსეგვობით დალით ოდესიდან მიჰყვება გზით (კურსს და სოფარის-საიყში შეიქცევა). შაბათობით დალით სტამბოლამდე. ფოთიდან ბათუმიში მიდის: სამ-შაბათობით—მის შემდეგ, როგორც სო-სოქმად მიდის გემი შორის გზით. ხუთშაბათობით—დაღამ 9 საათზე და მასწორებს მიჰყვება გზით მისასრულე კავსიას და ვირამის გემს.

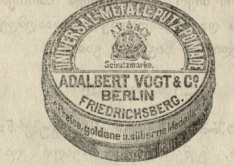
შაბათობით დღის 9 საათზე და მასწორებს შორის გზით მისასრულე კავსიასაიყისა და რუქლია-ანსტო-ლიისკენ წამსულად გემებს. ბათუმიდან ფოთის მიდის შარს-სეგვობით და გვირაბით, რაჟა გემი მიჰყვება ფოთამდე, ბათუმის სასაღვრ-განსუქვებს ხაშუდუკის, როდის წყარუკის. ამის გარდა უფუფ-გვირას ფოთში მი-დან ოდესიდან და ვირამ-კავსიას ხაშ-სადგურამდე გადაწმობის გადასე გემებს.

ბანსალაშვილი

სასოგადო წასასიქელი ლიონითა საფინანსად. საუფუფო დონისიყვას

შეთლის ქვეყნის ძირ-სედი

უმიჯრესი დეპო იმყოფება სამხრეთ რუსეთისათვის მიათ პეტრო გოკონოვთან ოდესის.

სეიადვას ყველგან. მიუფუფულებს ვისთხოვ, რომ უფრადლებს მიქციონ ჩვენს ფირმასა და საფინანსო მარ-კას. (26-13)

მაქვს პატენი ევროპო ტვილისის სასოგადოებისა, რომ გავცენი საეკ-როს სახლი სხვა-და-სხვა იმპერატორს შალშინსა ქალისა და კაცის ტანისამოსისთვის. მახეილავის ჩიად, № 52. (3-2)

ფარა-კითხვის ბამბარკულაშვილი სასოგადოების წიგნთ-საწიგნობა

(Дворцовая ул., Баравант-Сарай Земель. Банка, № 109, 110) ისეოდება ყველ გვარი წიგნები, რაც დღემდის დაბეჭდილია ქართულს ენაზე და გასასიქად კიდევ შიშა-ბ-ვევა, და გარდა ამისა ახლო შექმნი-ლი წიგნები: ქართული გრამატიკა, შედ- მან. კან. კეხილი არ. ჟუთათაქუ-სვან. ,, 40 საქართველოს კალენდარი, გუ-ნასია ,, 45 კრებული არითმეტიკულ ამო-ცანებისა, რ. კავასიშვილისა ,, 40 ანბანი კანვანე საყვრი, გ. ტა-ტიშვილისა ,, 20 დღით ასომთხვილი-გვანდიე-რი, ა. ფურცელაძისა ,, 10 ქალაქიანი და მოქალაქეანი ამროსია სურესულისა, ზეგუსანდრე კანკაშვილის გამორეგვას ,, 50 მარინე, ისტორიული მოთხ-რობა გუჩასას ,, 30 სახა-სულხან ორბელიანის სალესკინი, ზეგუსანდრე კანკაშვილის გამორეგვას ,, 3 სამართლის წიგნი ვასტანე რუქულ-მეჭებელას (რუ-სულს ენაზე) ,, 3 50

გაზის ობი ,, 10 სახაზილწილი, ნ. ნიკოლაძისა ,, 40 ფოთკვარი, დამასიშისა ,, 30 საქართველოს მეჭებებზე, გუ-სადასიქად ,, 15 ტრული შიქსტეს მუქლასი ქ-რულიათვის მეჭობარ ქალასი ,, 5 წიგნეთისა, შიქრე გემო-ტიბიგონი, რ. ხუქდაძისა ,, 20

დღეა მენა და გუნების კარი

ახლად დაბეჭდილი წიგნთ-კითხვის სასოგადოების მიერ სეიქლება „სასოგადოებისა“ კანცელარიაში.

ბუნების კარი შიქსტულია არის დაბეჭდილი, დღეა-ენ-ჯი შიქს-ლილი და შიქსტულია ახალი მოთხრობით, ლესკინი და სერ-ტობით. შიქსი უფრადლია, ესე იგი „დღეა-ენა“ ლის კეხსა შურის (30 კაპ.), ბუნების კარი—თხრობები შურის (75 კაპ.). ვინც ვერბაშა დად ფულსე იყვის ოფ-და-ბო ცალს დღეა-ენისა, თითო წიგნი დათმობა ხში შურისად (25 კაპ.); ვინც იყლის სას ცალს ბუნების კარისა ნაღდავ ფულსე, თითო წიგნი დათმობა თითხმბ შურისად (70 კაპ.); ვინც ოფ-და-სას ცალს, —სამბ შურისად (65 კაპ.); ვინც ახსა და მესას, —სამბ აბაზად (60 კაპ.). ვისაც მსურს უღაში ჩასმული წიგნი იყიდას, თითო წიგნზე კიდევ სამი შურისი უღა დაუმატოს. ვინც ტვილისის გარეშე წიგნს დაიბარებს, გას-გასვანი ხარჯი თე-რთან მიქდელება უნდა იქსრუნს. მიქდელებმა ან დრესთი უნდა მომპროთ კანცელარია: Тифлисъ. Въ канцелярiю Общества грамотности, Дворцовая ул., домъ Зем. Банка, №№ 109 და 110.

ფოთის საურთიერთო ნდობის სასოგადოების ანგარიშთა მდგომარეობა

Table with 4 columns: Description, Amount, and other financial details. Includes sub-headers 'დამები' and 'კანალიზი'. Rows list various items like 'ხელწერილი 235 წყურისა 386,500', 'სოლო შემოტანილ გარდა 76,700', etc., with corresponding values.

საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი „ივერია“

1889 წ. 1-ის იანვრიდან გამოვა ყოველ-დღე გარდა იმ დღებისა, რომელნიც სედი მოსდევს კვირა-უქმების.

Table with 4 columns: Day, Month, and other details. Rows show dates like '12 თეთი 10 მ.-კ.', '11 ,, 9 ,, 50 ,,', etc.

საზღვარ-გარეთ დაბარებული ელირება 17 მან. მთელის წლით. სოლის მასწავლებელი „ივერია“ მთელის წლით დათმობათ 8 მან. ტუფისის გარედ მესოკურება უნდა დაიბაროს გაზეთი შექმნის დრესთი: Тифлисъ. Въ редакцiю газеты „ИВЕРIЯ“.

თუ ტვილისში დაკვეთილი გავთი ტვილისის გარეშე აღრეს-ზედ შესცავლა ენაზე, უნდა წარმოადგინოს რედაქციაში ერთი მანა-თი; სხვა ყოველის აღრესის შეცვლაზე—40 კაპ.

თუ თთვის განამელობაში დაიკვეთა ენაზე გავთი არა მთელის წლით, იმას მხოლოდ შემდეგს თთვის პირველ დღემდე გავზენე-ბა. განცხადებანი მიიღებანი გავთის რედაქციაში.

შანი ბანსალაშვილის დაბამიშინსი: ა) მთლიან გვერდზედ თითოჯერ სტრებიანი 8 კაპ., პირველზე—16 კაპ. ბ) სრული უკანსეხელი გვერდი 30 მანათი, ხოლო პირველი გვერ-და—60 მანათი. იმეხე სტრებიანისა გამოაგარამებას იმის ყველ-აზედ, რამდენს ადგელსე დაიჭრეს 25 ასო გაზეთის ტესტისა.

ხელ-წიგრი და საგვთიოდ დანიშნული წიგნები (გარეკანის-დრეგები) რედაქ-ციის სახელდასახე უნდა გამოიგზავნოს. მსაქმელი ხელ-წიგრი, ანუ საგვთიო წიგნები, თუ საჭიროება მოითხოვს, ან უმყოფებულ, ან შესწორებულ იქნება. არ-დასაბეჭდეს ხელ-წიგრები, თუ ერთს თვის განმავლობაში პეტრონემას არ მოითხოვს, მერე რედაქციის ვეღარ მოსთხოვს.

არ-გვარს მასწავ-მთაწერის არ დასაბეჭდოს ხელ-წიგრებისა და წიგნებისა შესახებ რედაქციას არა ეიხრუდობს.

პირდაპირ მილაპარაკებისათვის რედაქცია თავისუფალ იქნება ყოველ დღე, კვირა-უქმების გარდა, პირველ საათიდან სამს საათამდე და საღამოობით 7-დან 8 საათამდე. რედაქცია იმყოფება: ფრეილინის ქუჩა, სახლი მასტამოვისა, № 5.